स्थो वायवस्थेति मन्त्रानुसारेणापाकृतानां वत्सानां वाय्वधीनत्वात् वत्सद्वारेण 'वायुः', एव 'पयसः', 'प्रदापयिता'। ततः 'अस्मै' यजमानाय, 'स एव' वायुः, 'पयः प्रदापयति'। किञ्च यवागूनिष्पादिकाः 'ओषधयः', 'पयः', एव क्षीरस्य गोभक्षितत्वणजन्यत्वात् 'पयः', तु स्वयमेव 'पयः', न तु तत्रोपचारोऽस्ति तथा सति यवागूरेव ओषधिरूपेण 'पयसैव', 'अस्मै' यजमानाय, क्षीररूपं 'पयः', सम्पादयति। 'अथ' यवागूनिर्वापादूर्ध्वं, 'उत्तरस्मै' 'हविषे' परेद्युरनुष्ठेयस्य सान्नाय्यस्य सिद्धये पुनरपि 'वत्सानपाकुर्य्यात्', 'सैव' यवागूरेव, 'ततः प्रायश्चित्तिः' तस्माद्दोषादपगमहेतुः॥

यदुक्तं सूत्रकारेण, यस्य सायं दुग्धं हविरार्त्तिमार्च्छतीन्द्राय व्रीहीं निरुप्योपवसेद्यत् प्रातस्यात्तच्छृतं कुर्य्यादथेतर ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात् तस्य प्रातर्दोहेन समवदाय प्रचरेदेतदेव प्रातर्दोह आर्त्तिगते प्रायश्चितं सायं दोहेनास्य समवदाय प्रचरेदिति। तदेतद्विधत्ते। "अन्यतरान् वा एष देवान् भागधेयेन समर्द्धयति। ये यजमानस्य सायं गृहमागच्छन्ति। यस्य सायं दुग्धꣳ हविरार्त्तिमार्च्छति। इन्द्राय व्रीहीन्निरुप्योपवसेत्। पयो वा ओषधयः। पय एवारभ्य गृहीत्वोपवसति। यत् प्रातः स्यात्। तच्छृतं कुर्य्यात्। अथेतर ऐन्द्रः पुरोडाशः स्यात्। इन्द्रिये एवास्मै समीची दधाति। पयो वा ओषधयः। पयः पयः। पयसैवास्मै पयोऽवरुन्धे। अथोत्तरस्मै हविषे वत्सानपाकुर्य्यात्। सैव ततः प्रायश्चित्तिः"